

Секція 5. ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ – ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ У ФУНКЦІОНУВАННІ ПІДПРИЄМСТВА

*Бабінська С.Я., аспірант
Національний університет «Львівська політехніка»*

Підприємство є, і завжди залишається основною ланкою господарської діяльності, а ефективне його функціонування може бути досягнуто лише шляхом впровадження сучасних новітніх технологій і освоєння їх персоналом для організації системного виготовлення виробів з інноваційним наповненням, які будуть конкурентоспроможними на внутрішньому і зовнішньому ринках [2, с. 10].

Інноваційна діяльність відіграє важливу роль у процесі функціонування суб'єктів господарської діяльності. Виділяють такі її види [1]:

- здійснення внутрішніх науково-дослідних розробок – творча діяльність на систематичній основі, яка виконується власними силами з метою збільшення обсягу знань для розробки нових і вдосконалених продуктів та процесів;

- придбання зовнішніх науково-дослідних розробок – придбання науково-дослідних розробок, виконаних іншими підприємствами, державними або приватними науково-дослідними організаціями;

- придбання машин, обладнання та програмного забезпечення – придбання передового машинного обладнання й комп'ютерного машинного та програмного забезпечення для впровадження нових або суттєво вдосконалених продуктів і процесів;

- придбання зовнішніх знань – купівля або ліцензування патентів та незапатентованих винаходів, ноу-хау, а також інших видів знань в інших підприємств чи організаціях для розробки та впровадження нових або суттєво вдосконалених продуктів і процесів;

- навчальна підготовка для інноваційної діяльності – внутрішнє або зовнішнє навчання персоналу для розробки та/або впровадження нових чи суттєво вдосконалених продуктів і процесів;

- ринкове впровадження інновацій – діяльність щодо ринкового впровадження нових або суттєво вдосконалених товарів і послуг, включно з маркетинговими дослідженнями та рекламною кампанією;

- розробка дизайну – покращення або зміни форми, вигляду нових чи значно покращених товарів або послуг;

- інші види інноваційної діяльності – інші види діяльності для впровадження нових або суттєво вдосконалених продуктів та процесів, таких як техніко-економічні обґрунтування, тестування, розробка програмного забезпечення для поточних потреб, технічне оснащення, організація виробництва тощо.

Однак, незважаючи на існуючі переваги у діяльності підприємства, які забезпечує інноваційна діяльність, інноваційна активність вітчизняних

підприємств залишається низькою. Тому, з метою здійснення ефективної діяльності, для підвищення темпів економічного зростання та конкурентоспроможності, підприємства повинні постійно створювати та впроваджувати інновації, які є результатом інноваційної діяльності. Така діяльність є важливим елементом у процесі функціонування підприємства, вона визначає рівень розвитку суб'єктів господарської діяльності, при цьому покращуючи його функціонування, повинна бути спрямована на виробництво нової або оновлення існуючої конкурентної основи підприємства.

Література.

1. Методологічні положення зі статистики інноваційної діяльності: Наказ Державної служби статистики України 10.01.2013 № 3.
2. Петрович Й.М. Інноваційний потенціал управління організацією: монографія / Й.М. Петрович, Л.М. Прокопишин-Рашкевич. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2010. – 184 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Балабан І. Г., студентка

*Науковий керівник: Бортник Л. В., к.е.н., викладач
Одеський національний економічний університет*

Нині в економіці України спостерігається поширення інноваційних процесів, які значною мірою впливають на розвиток як окремих підприємств, так і держави в цілому. Інноваційні технології в індустрії гостинності нестримно розвиваються. Під впливом зростаючої внутрішньої і зовнішньої конкуренції інновації стають найважливішим елементом управління готельним господарством, а інноваційна діяльність виступає в якості вирішальної складової розвитку сучасного готельного підприємства. Саме тому тема нашого дослідження є надзвичайно актуальною.

Поняття «інновація» в економічній літературі має безліч визначень. У Законі України «Про інноваційну діяльність» під інноваціями розуміють «знову створені (застосовані) і (чи) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно покращують структуру і якість виробництва і (чи) соціальної сфери» [1].

Дослідження довгострокових тенденцій світового та вітчизняного техніко-економічного розвитку показали, що динаміка відтворювальних процесів, які супроводжуються зміною структур національних економік і зрушеннями в міжнародному поділі праці, ґрунтується на циклічних коливаннях економіки, безпосередньо пов'язаних з науково-технічним прогресом і з інноваційними перетвореннями [2, с. 342].

Інновації і інноваційна діяльність традиційно представляються як напрям науково-технічного прогресу і як процес, пов'язаний з впровадженням